henrymakow.com

BRITTISKA JUDAR FÖRSÖKTE STOPPA BALFOURDEKLARATIONEN

23 November 2023

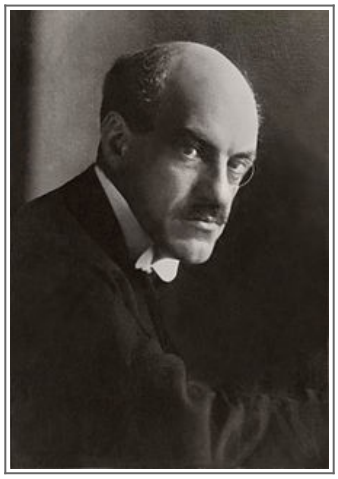

Översättning:
Traducteur Sans Frontiéres

(vänster, Edwin Montagu, en hjälte för assimilerade judar)

För hundra år sedan anklage den judiske parlaments-ledamoten Edwin Montagu, den brittiska regeringen för antisemitism genom samverkan med sionisterna.

Som assimilerad jude, betraktade Montagu Judendomen som en religion och Sionism som en " skum politisk trosbekännelse, ohållbart för patriotiska medborgare i Storbrittanien."

Från 11 Mars 2006

Av Henry Makow Ph. D.

När det brittiska kabinettet 1917 utfärdade Balfourdeklarationen var det trots ihärdiga invändningarna från dess enda judiska medlem, Edwin Montagu. Men icke-judar, inklusive många antisemiter, blev tungan på vågen. De såg sionismen som ett sätt att främja Brittisk imperialism, en världsregering och den frimurarnas "Nya världsordning."

Montagu, som var statssekreterare för Indien, berättade för premiärminister Lloyd George. "Hela mitt liv har jag försökt komma ut ur gettot. Du vill tvinga mig tillbaka dit."

Som assimilerad jude betraktade Montagu judendomen som en religion och sionismen som en "skum politisk trosbekännelse, ohållbar för varje patriotisk medborgare i Storbrittanien."

Hans berättelse avslöjar för oss att den Nya världsordningen är en elitistisk konspiration som leds av specifika medlemmar i vissa judiska och icke-judiska familjedynastier, vilka ofta gifter sig internt. Det är inte 'judiskt' i termer av det judiska folket som helhet, som historiskt föredragit assimilering.

I maj 1917 publicerade en utskott som representerade de ledande judiska organisationerna ett uttalande i *London Times* där det stod: "emanciperade judar... har inga separata politiska ambitioner...etableringen av en judisk nationalitet i Palestina, grundad på [teorin] om judisk hemlöshet, kommer få till följd att judarna stämplas som främlingar i sina hemländer." (The Cousinhood, sid. 260)

BRITTISKA JUDAR FÖRSÖKTE STOPPA BALFOURDEKLARATIONEN

Balfourdeklarationen lovade judar ett "nationellt hem" i Palestina. Det handlade delvis om en **betalning till sionisterna** för att de såg till att USA gick in i WWI på Storbritanniens sida. Den sionistiska presidenten Chaim Weismann, hävdade att Judisk opposition var den främsta stötestenen för att fullborda avtalet.
Det judiska samhället splittrades. Familjerna Samuels och Rothschilds var för Balfour-deklarationen, medan [andra som] Cohen, Magnus, Mountefiore och Montagu var emot den.

"Om det bara hade varit en fråga mellan sionistiska och icke-sionistiska fraktioner inom samhället, skulle man inte behövt tvivla om att den senare [grupperingen] skulle ha vunnit", skriver Chaim Bermant i "*The Cousinhood*." Men det fanns icke-judiska sionister med i spelet och gav utslaget." (s. 262)

Dessa hedningar, dvs. frimurare, inkluderade Arthur Balfour, Lord Milner, Lord Lothian (Phillip Kerr) och Lord Robert Cecil. Chaim Weismann erkände att Sionismen utgör en del av ett mycket större spel: "för [Cecil] utgjorde återupprättandet av ett judiskt hemland i Palestina och **inrättande av världen i en stor federation, kompletterande funktioner för nästa steg i hanteringen av mänskliga angelägenheter…"** (Reed, Controvercsy of Zion, s.249.)

Professor Caroll Quigley, vid Georgetown University, listar i bilagan till "*The Anglo American Establishment*" (1981), cirka 100 deltagare i denna konspiration för en världsregering. Den inkluderar ovanstående namn plus Cecil Rhodes, Lionel Curtis, Wiliam T. Stead, Geoffrey Dawson och Earl Grey. Jag hittade bara tre judar: Nathan Rothschild, Leopold Amery och Alfred Beit.

Quigley berättar hur en grupp aristokratiska familjer med [familjen] Cecils i centrum, har dominerat brittisk politik i århundraden. De skapade det hemliga sällskap som 1891 organiserades av Cecil Rhodes och Nathan Rothschild, och som Rhodes kallade "en kyrka för utvidgningen av det brittiska imperiet."(34) Känt som "*The Round Table*" och "*Milner-gruppen*", var dess mål världsherravälde för den brittiska eliten och en återkolonisering av USA.

Frimureriet utgjorde "kyrkan". De politiker som stödde sionismen var alla högt uppsatta frimurare. Några var sannolikt också Illuminati. "Världsregeringen" är hängivna målet att placera Lucifer på tronen som Gud i denna värld. Zionism och Kommunism är frimurar-organisationer tillägnade denna agenda.

EN HJÄLTE FÖR ASSIMILERADE JUDAR

Edwin Montagu, den andre sonen till handlaren med silvertackor, Samuel Montagu, var fångad mellan sin fars ortodoxa judendom och sin önskan att bli engelsman. Han förkastade Judendomen men var höll inte på att överge sin judiska identitet. "Jag kommer alltid att vara en god jude enligt min syn, ... [med] min definition skiljande sig från din," skrev han till sin far.

BRITTISKA JUDAR FÖRSÖKTE STOPPA BALFOURDEKLARATIONEN

Som ung var han irriterad över att behöva följa ritualerna och gifta sig med en judisk flicka. Som vuxen omfamnade han livsstilen hos en övre-klass engelsman. På sin lantgård jagade han, och studerade natur och fåglar. "Det var något... främmande i hans djupa tillgivenhet för England," anmärkte Bermant. (s. 259)

Som högrest nördig man bärande monokel, fick Montagu i tysthet utstå hån från både vänner och fiender. Hans "icke attraktiva utseende utplånades av hans charm", skrev hans vän Duff Cooper. "Han hade en enorm klumpig kropp, en djup mjuk röst och mörka ögon som gnistrade av vänlighet." (s. 253)

Vid Cambridge universitetet var Montagu en skicklig debattör. Detta uppmärksamhet av H. H. Asquith, presidenten för den rivaliserande studentkåren 'Oxford Union'. Han följde Asquith in i politiken och efter den liberala jordskredssegern 1906, blev han dennes privata sekreterare och vän. Som skicklig administratör och övertygande talare, tycktes Montagu destinerad för stora uppgifter.

Venetia Stanley

Asquith blev premiärminister 1908. Både han och Montagu var förälskade i Venetia Stanley, en vän till Asquiths dotter och 35 år yngre än Asquith. När premiärministerns kärleksfulla uppmärksamhet blev för stor, gifte sig Venetia med Montagu, som bara var åtta år äldre än hon.

Asquith stod handfallen. Montague "är inte en man: [han är] en bunt känslor, nerver och symtom, intensivt självupptagen, och-- men jag kommer inte att fortsätta med den dystra uppräkningen."

Liksom Montagus kärlek till England, var hans kärlek till Venetia obesvarad. Hon levde för att" få ut det mesta av livet", hade många kärleksaffärer, inklusive ett barn utanför äktenskapet (som Montague adopterade) och slösade bort hans förmögenhet. Men han ignorerade allt detta och skrev till henne inför sin förtida död vid 45 års ålder: "jag känner mig eländig inför döden. Du har gjort mig väldigt lycklig och jag hoppas att du alltid kommer att vara lycklig." (s. 267)

Han hade också en dotter utanför äktenskapet. Montagu försvarade de koloniala undersåtarnas rättigheter i Indien och Kenya och gjorde sig impopulär bland delar av det brittiska etablissemanget.

OM SIONISM

År 1917 kämpade Montagu mot Balfourdeklarationen i regeringen och spred ett **dokument** som anklagade regeringen för antisemitism, genom att göra alla Brittiska judar till "främlingar och utlänningar". Han sade att han " villigt skulle beröva varje sionist rösträtt, [och var frestad att] förbjuda den sionistiska organisationen som olaglig och mot det nationella intresset."

BRITTISKA JUDAR FÖRSÖKTE STOPPA BALFOURDEKLARATIONEN

Självklart hade han rätt. Men trots att han var son till en bankir så var han inte medveten om den frimurar-sionistiska planen för en världsregeringen. De ägnade 1,2 miljoner soldater åt att säkra Palestina, och förlorade nästan det europeiska kriget som en följd. För att genomföra det var de tvungna att ersätta Asquith och stabschefen General William Robertson.

Montagu var en av de sällsynta judar som försökte förstå orsakerna till hat mot judar, i stället för att skylla på "irrationellt hat".

"Jag har alltid insett impopulariteten...av vår grupp. Vi har fått en mycket större andel av landets varor och möjligheter än vad vi numerärt har rätt till. I det stora hela når vi mognad tidigare och därför konkurrerar vi orättvist med människor i vår egen ålder. Många av oss har varit exklusiva i våra vänskap och intoleranta i vår attityd, och jag kan lätt förstå att många icke-judar i England vill bli av med oss.

Men precis som det inte finns någon gemenskap av tanke och livsstil bland kristna engelsmän, så finns det inte heller bland judiska engelsmän. Fler och fler av oss, utbildas i offentliga skolor och på universiteten, och deltar i vårt lands politik, i militären och inom statstjänsten. Och jag blir glad när jag tänker på hur fördomarna mot interreligiösa äktenskap bryts ner. Men när juden har [fått] ett nationellt hem, blir säkert påföljden att drivkraften för att beröva oss rättigheterna för brittiskt medborgarskap kommer att öka enormt. Palestina kommer att bli världens Ghetto."

Montagu var förmodligen ansvarig för att införa bestämmelsen i Balfourdeklarationen som sa: **"ingenting ska göras som kan skada de civila och religiösa rättigheterna, för de befintliga icke-judiska samhällena i Palestina eller de rättigheter och [den] politiska status som judar åtnjuter i något annat land."**

SLUTLIGEN

Judar får lära sig att de är syndabockar, men de lär sig inte att det inte är fascisterna utan de kommunistiska globalisterna som utnyttjar dem. Genom **sionistiska, kommunistiska, liberala, feministiska eller nykonservativa** (Trotskistiska) organisationer, luras många judar att främja politik och övertygelser som undergräver de fyra pelarna för mänsklig identitet och social sammanhållning: ras, religion, nation och familj. Detta ger sken av att judar i allmänhet är ansvariga för den Nya världsordningen.

Det hjälper inte att många judar okunnigt förnekar att denna konspiration existerar och gråter "judehat" varje gång en [judisk] bankir kritiseras. Situationen underlättas inte av att många [judar] tror att de behöver Israel. I själva verket nyttjas israeler för att säkra Mellan-östern för den frimurar-brittiska eliten. Byggnaden för Israels högsta domstol, finansierad och utformad av Rothschilds, är **fylld med frimurarsymbolism**.

En del av Rothschild-familjen och deras judiska allierade ingår i denna sataniska konspiration. Men de flesta judar sätter sina [egna] länder först och vill inte ha någon del i en världsregering. Edwin Montagu, en vänlig, uppriktig civiliserad man, är ett exempel på en sådan jude och en inspiration för oss alla.

BRITTISKA JUDAR FÖRSÖKTE STOPPA BALFOURDEKLARATIONEN

Relaterat (ej översatta artiklar):

"The Jewish Conspiracy is British Imperialism"

”Jews Still in Denial about Turkish "Revolution"

Naomi B. Levine, *"Politics, Religion & Love"* (The Story of Montagu, Asquith and V. Stanley) 1991.